

Skurup 2011-10-21

Till
SKKs Jakthundklubbar
Marko Pylvänäinen
Åsa Klyftell SWK/Norra

Angående öppet brev till Svenska Kennelklubben

Svenska Kennelklubben (SKK) har mottagit ett *Öppet brev* från Svenska Wachtelhundklubbens Norra avdelning, samt ett *Öppet brev* från Marko Pylvänäinen angående att SKK inte skulle ha agerat gällande rovdjursituationen och då särskilt frågan om vargen i den svenska faunan.

Gällande frågorna som de två *Öppna breven* fokuserar på, så måste jag tyvärr konstatera att SKK centralt inte helt har lyckats när det gäller att nå alla klubbar och medlemmar med informationen i de aktuella frågeställningarna.

Jag kan konstatera att SKKs hemsida, SKKs centralstyrelses (CS) regelbundna möten med specialklubbarna, de årliga seminarier som SKKs Jakthundskommitté (JhK) anordnar i samarbete med Svenska Jägareförbundet på Öster Malma med SKKs Jakthundklubbar, samt CS och JhKs mötesprotokoll inte är tillräckligt för att nå ut i hela SKKs organisation, samt till dess medlemmar.

Av den anledningen vill jag härmed informera om de huvudsakliga åtgärder och remissvar till departement och statliga verk, samt de ministrar och enskilda politiker och inte minst de av regeringen tillsatta rovdjursutredare, som SKK genom åren uppvaktat.

Inledningsvis kan jag informera om att jag personligen, tillsammans med SKKs VD Ulf Uddman uppvaktat Jordbruksministrarna Annika Åhnberg, Ann-Christine Nyqvist, och Eskil Erlandsson när det gäller problemtiken med våra rovdjursstammar. Vid dessa uppvaktningar har vi särskilt pekat på hur detta påverkar det kulturarv som den svenska löshundsjakten utgör.

Vidare har jag, tillsammans med SKKs före verksamhetschef Kjell Bräster, begärt och fått företräde hos de av regeringen tillsatta rovdjursutredarna Sören Ekström, Åke Pettersson. Vi kommer också att uppvakta Lars Erik Liljelund, när hans pågående utredning närmar sig ett färdigt betänkande.

Jag har också, tillsammans med Kjell Bräster deltagit vid Jordbruksutskottets hearing gällande vargpopulationen i mellersta Sverige.

Därutöver har Ulf Uddman eller Kjell Bräster deltagit vid ett antal olika möten på Naturvårdsverket gällande förvaltningen av de svenska rovdjursstammarna.

Dessutom har jag och Ulf Uddman haft ett möte med hela Jordbruksutskottet, där bland annat problemställningen med den växande och alltför centrerade vargstammen diskuterades.

Ulf Uddman deltog vid miljöminister Andreas Carlgrens möte med berörda intresseorganisationer gällande att den bristfälliga genetiska variationen på den svenska vargstammen kräver särskilda åtgärder, till exempel utplacering och förflyttning av varg. Detta ledde till ett gemensamt kompletterande yttrande, se ***bilaga 1***.

Jag har också, tillsammans med Värmlands Stövarklubb och en lantbrukare från Värmland, som fick ett flertal värdefulla kvigor rivna av varg, uppvaktat Jordbruksminister Ann-Christine Nyqvist. Den huvudsakliga avsikten med den uppvaktningen var att försöka få ministern att inse hur det är att bedriva en näring med bland annat tamboskap, inom ett vargrevir.

Förutom ovan beskrivna uppvaktningar har jag tidigare inbjudits till riksdagen av miljöminister Andreas Carlgren för att där redogöra SKKs syn på rovdjurspolitiken.

SKK har varit ***remissinstans*** till samtliga remisser som gällt de 4 stora rovdjuren alltsedan departement och statliga verk började sända ut sådana. SKK har naturligtvis besvarat samtliga remisser.

En röd tråd genom samtliga remissvar har varit krav på förändring av § 28 jaktförordningen, att förvaltningen av våra rovdjur ska ske på regional nivå och att vid denna förvaltning ska alltid tas hänsyn till den totala rovdjurstrycket inom respektive region, att ersättningsnivåer för skadade eller dödade hundar ska följa SKKs värderingsnormer, samt inte minst att SKK kräver att möjligheten till att bedriva den nordiska och traditionsrika samt kulturellt viktiga jakten med drivande hund, respektive löshund, ***ovillkorligen måste bibehållas***.

Jag väljer att här återge relevanta delar av ***två*** av de flertaliga remissvar som SKK avgivit;

Rovdjuren och deras förvaltning SOU 2007:89

Sammanfattning

- *SKK delar utredningens uppfattning att en förutsättning för en lyckad rovdjurspolitik är att det bildas goda relationer mellan människor och rovdjur*
- *SKK önskar särskilt poängtera att det samlade rovdjurstrycket inom en region ska väga tungt i förvaltningsplanerna*
- *SKK anser att en regional förvaltning av rovdjursstammarna är en förutsättning för att rovdjurspolitiken ska nå acceptans*
- *SKK anser att kungsörn ska ingå bland de arter som regleras i § 28 JF*

- *SKK anser att det nationella målet om 300 årliga lodjursföryngringar ska ses över*
- *SKK stödjer att eftersök på skadade björnar endast får utföras av särskilt utbildade ekipage*
- *Reella resurser sätts in för att inavelsproblematiken för vargstammen finner en lösning genom att "nytt blod" tillförs*
- *SKK poängterar att vargens tillväxtpotential är sådan att förvaltningen måste tillämpa alternativa modeller*
- *Att ytterligare informationsinsatser görs för att ändra attityderna mot illegal jakt*
- *Att straffskalor justeras så att rättspraxis vid jaktbrott får rimligare nivåer*
- *SKK vill särskilt trycka på att ersättning för hundar som skadas eller dödas vid rovdjursangrepp måste anpassas till marknadsmässiga nivåer, vilket också torde vara en förutsättning för att nå rimlig acceptans för en framtida förvaltning i rovdjurstäta områden*
- *Avslutningsvis vill SKK **understryka** att möjligheten till att bedriva den nordiska och traditionsrika samt kulturellt viktiga jakten med drivande hund, respektive löshund, ovillkorligen måste bibehållas.*

Varg

Vargen är onekligen den art av de stora rovdjuren som skapar flest motsättningar och konflikter. Den är också den art som torde vara huvudorsaken till att många anser att den svenska rovdjurspolitiken havererat.

SKK har i tidigare yttrande med eftertryck deklarerat att en livskraftig vargstam ska ingå i den svenska faunan. Dock kommer SKK aldrig att uttrycka någon form av acceptans eller stöd för att den mer än 100-åriga tradition av jakt med drivande- eller löshund, som utgör många människors fritidsintresse och mått på livskvalitet i stora delar av vår glesbygd, begränsas eller ytterligare inskränks.

I debatten har mycket handlat om antalet vargar, om antalet revirhävdande par eller antalet familjegrupper. Samtidigt talar forskningen om att ett av de största hoten mot vår vargstam är den genetiska utarmningen. I detta sammanhang vill SKK särskilt trycka på att den genetiska variationen inte ökar enbart genom fler individer eller familjegrupper, utan endast om nya individer tillförs från den finsk - ryska varg populationen.

Därför torde någon form av möjlighet för finsk - ryska vargar förflytta sig söderut möjliggöras. SKK har tyvärr inte något enkelt förslag hur en sådan tillförsel kan, eller ska kunna ske, men anser att en stor del av den nuvarande problemsituationen ryms inom denna frågeställning.

Det andra uttalade hotet mot vår nuvarande vargstam är den påstådda förekomsten av illegal jakt. SKK uppskattar att regeringen har omformulerat § 28 JF så att det numera finns en möjlighet att skydda sin hund vid direkta angrepp från varg. Vi tror också att förekomsten av illegal jakt har minskat genom att jägarna nu anser sig ha fått en viss möjlighet att skydda sin hund vid direkta angrepp.

SKK har även tidigare pekat på att en förutsättning för vargstammens överlevnad torde vara att stammens utbredningsområde utökas i förhållande till det som förekommit hitintills. I princip så skulle det kunna innebära att vargen skulle kunna förekomma i större delen av landet. Dock måste en sådan eventuell utbredning kräva noggranna förvaltningsplaner, där gjorda inventeringar kompletteras med prognoser och utbredningsanalyser. En sådan strategi skulle också kräva en planerad licensjakt på varg och där inte alltför rigida tidsplaner utfärdas. Det faktum att vargen är det av de stora rovdjuren som har den högsta reproduktionstakten skulle riskera att skapa nya och oönskade konflikter.

Ersättning för hund som skadas eller dödas vid rovdjursangrepp

Ersättningsfrågan vad gäller skadade och dödade hundar vid rovdjursangrepp har under lång tid diskuterats och varit källa till stort missnöje i de län där de stora rovdjuren har sin naturliga utbredning. I debatten gällande vår framtida rovdjurspolitik framförs, på goda grunder, att en gällande rovdjurspolitik kräver en lokal och regional acceptans för att vara framgångsrik. SKK finner det därför av största vikt att ersättningen för skadade och dödade hundar följer de värden som tillämpas i andra sammanhang där hundar skadas eller dödas.

SKK har under lång tid, i samarbete med djurförsäkringsbolagen, utarbetat marknadsmässiga ersättningar som bland annat tillämpas av Trafikskadeföreningen och Banverket.

Dessa värden är baserade på hundens grundvärde samt ersättning i stigande grad för att hunden socialiseras till vårt samhälle, att den bibringas färdigheter i rasset specifika egenskaper samt ett teoretiskt avelsvärde, baserat på hundens erhållna meriter inom SKKs prov-, tävlings- och utställningsverksamhet.

SKK vill också uppmärksamma att SKKs nuvarande ersättningsnormer inte omfattar någon ersättning för den emotionella skada som naturligtvis drabbar den familj som får en hund skadad eller dödad av rovdjur. Detta är en skada som naturligtvis är i det närmaste omöjlig att värdera, men om nu Riksdag och myndigheter eftersträvar en acceptans för den förda rovdjurspolitiken så torde en alltför rigid hållning i ersättningsfrågorna direkt motverka en positiv inställning till förd politik.

I sammanhanget är det givetvis så att ersättning från staten inte ska utgå om hunden skadas eller dödas i en jaktsituation där den används under jakt på den art eller rovdjursindivid som är upphovet till skadan/dödsfallet.

SKKs förslag till ersättningsnivåer

När det gäller hundar som skadas så att de kräver veterinärvård, så är en förhållandevis hög andel av Sveriges hundar försäkrade (ca 80 %). Dessa försäkringar har alltid en viss självrisk och ett maximum belopp för veterinärvård. Till exempel har det marknadsledande AGRIA i dag ett maximum belopp på 60 000 kronor.

Miljödepartementet
103 33 Stockholm

Svenska Kennelklubbens (SKK) yttrande över Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdrag Dnr 411-7029-08, 4118583-08 och 429-8585-08.

Sammanfattning

Svenska Kennelklubben anser;

- *att regioner ska indelas länsvis och att en förvaltningsjakt på varg införs redan i år*
- *att inte vargstammen tillåts växa innan resultat och en utvärdering av regional förvaltning gjorts*
- *att Naturvårdsverkets förslag om att det nationella målet för lodjursstammen kräver en revidering*
- *att toleransnivåer införs för samtliga stora rovdjur*
- *att förvaltningsplaner utformas på ett sätt som gör att rovdjursstammarna och den sammanlagda rovdjursthetheten kan få acceptans bland invånarna inom berörda områden*
- *att Jaktlagen ej ska ersättas med en Lag om förvaltning av vilt*
- *att en konsekvensanalys krävs gällande vargens genetiska status.*

I sammanhanget ska också nämnas att SKK har ett ständigt samarbete i jaktliga frågor med Svenska Jägareförbundet, vad gäller agerande gentemot politiker, departement och myndigheter.

Genom denna svarsskivelse har jag förhoppningen om att SKKs Jakthundklubbar och deras medlemmar fått en bättre information om de mångåriga och omfattande insatser som SKK gjort, vad gäller rovdjursfrågorna i stort, samt inte minst förvaltningen av våra stora rovdjur, där vargen hela tiden stått i ett särskilt fokus.

Med vänliga hälsningar

Nils Erik Åhmansson
ordförande Svenska Kennelklubben

bilaga 1. Gemensamt kompletterande yttrande